

Dosarul nr.2ra-1677/22
2-18184668-01-2ra-30112022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: S. Dimitriu)
Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marianco Elena,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marianco Elena
către Savina Nadejda și OM „Credit Nobil” SRL, notarul public Stepanov Ludmila și
notarul public Bloșenco Andrei privind constatarea nulității contractului de vânzare-
cumpărare cu aplicarea efectelor nulității, constatarea nulității contractului de ipotecă
cu aplicarea efectelor nulității și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022 prin care s-a respins
apelul declarat de OM „Credit Nobil” SRL și Marianco Elena și s-a menținut
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 septembrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 08 septembrie 2018, Marianco Elena a depus cerere de chemare în judecată
către Savina Nadejda și OM „Credit Nobil” SRL, notarul public Stepanov Ludmila și
notarul public Bloșenco Andrei, privind constatarea nulității contractului de vânzare-
cumpărare cu aplicarea efectelor nulității, constatarea nulității contractului de ipotecă
cu aplicarea efectelor nulității și încasarea cheltuielilor de judecată

În motivarea a indicat că, Marianco Elena a făcut cunoștință cu Savina Nadejda
în luna martie 2016, în timp ce căutau să contracteze credite. Ambele aveau deja
luate credite, pe care încercau să le stingă cu altele noi. Pe parcurs, reclamanta i-a
comunicat pârâtei precum că bunica sa urmează ca să-i doneze un apartament.

Din moment ce pârâta a aflat despre faptul că donația s-a realizat, prin
înșelăciune și abuz de încredere, împreună cu alți complici, a convins-o pe
reclamantă ca să-i întocmească pe numele ei un contract fictiv de vânzare-cumpărare
a apartamentului, motivând prin faptul că reclamanta, obținând apartamentul în urma
actului de donație, nu îl va putea pune în gaj, iar dacă reclamanta va întocmi un
contract de vânzare-cumpărare pe numele său, pârâta va pune apartamentul în gaj, iar
cu banii luați va achita creditele vechi contractate de pârâtă și reclamantă, iar ca
urmare vor pleca la muncă peste hotarele Republicii Moldova de unde vor achita
creditul garantat prin gajarea bunului imobil, iar după achitarea creditului, bunul

imobil va reveni în proprietatea reclamantei.

Indică că, pârâta aflând că familia reclamantei insistă ca aceasta să le ducă spre păstrare contractul de donație întocmit pe numele său, a convins-o să facă o copie color de pe acesta pe care să o lamineze și să o prezinte rudelor drept act în original, iar apartamentul să îl treacă pe numele ei, insistând că doar astfel vor putea contracta creditul dorit și să-și realizeze planurile comune.

Astfel, la 13 iunie 2016, prin înșelăciune și abuz de încredere, între reclamantă și pârâtă a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare nr. 6045 a bunului imobil situat la adresa mun. Chișinău, bd. Dacia nr. XXX, ap. XXX, cu suprafața de 43,70 m.p., nr. cadastral XXX.

Conform textului contractului de vânzare-cumpărare nr. 6045, bunul imobil a fost vândut la prețul de 219 217,00 lei (valoarea cadastrală), însă în realitate pârâta și reclamanta nu au convenit asupra vânzării nemijlocite a bunului imobil și/sau asupra transmiterii unei sume de bani în acest sens.

Ulterior, pârâta a început să se eschiveze de la comunicarea cu reclamanta, iar în ceea ce privește creditul contractat cu gajarea bunului imobil obținut de la reclamantă, i-a comunicat acesteia precum că a achitat creditele sale vechi, a achitat serviciile persoanelor pe nume Anatol, Ruslan și Lilia și nu i-a mai rămas nimic, astfel că nu mai are bani să îi dea reclamantei.

Menționează că, doar după acțiunile descrise, reclamanta și-a dat seama de faptul că s-a înșelat în privința pârâtei și că aceasta a abuzat de încredea pe care i-o acorda-se și a deposedat-o ilegal de bun imobil obținut în dar.

Astfel, conform informației oferite de ÎS "Cadastru", la 30 iunie 2016, Savina Nadejda a ipotecat bunul imobil nr. cadastral XXX, la OM "Credit Nobil" S.R.L., contra sumei de 12 000 euro.

Din banii primiți a achitat o parte din creditele contractate de dânsa anterior, iar restul banilor 9000 euro i-a transmis, după cum declară înregistrarea audio anexată la cerere lui Anatol, Ruslan și Lilia, care au ajutat-o la perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare, înregistrarea ei la OCT și contractarea creditului gajat cu apartamentul obținut prin înșelăciune de la reclamantă.

Ca urmare, reclamanta a depus pe numele pârâtei plângere penală, iar în rezultat a fost intentată cauza penală nr. XXX, pârâtei incriminându-se fapta infracțională prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Prin ordonanța din 21.10.2016, Savina Nadejda a fost pusă sub învinuire.

În declarațiile date în cadrul confruntării desfășurate în cadrul urmăririi penale, pârâta recunoaște faptul că contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil nr. cadastral XXX, amplasat la adresa - mun. Chișinău, bd. Dacia XXX, ap. XXX, care a fost perfectat pe numele său este unul fictiv, aceasta a declarat faptul că nu a achitat reclamantei vre-o sumă pentru cumpărarea acestui apartament, iar tranzacția de vânzare-cumpărare a fost întocmită doar cu scopul de a obține credite financiare în vederea stingerii creditelor acumulate împreună cu reclamanta, iar bunul imobil să fie pus în gaj pentru garanția rambursării noului credit.

Din declarații rezultă rea-credința a pârâtei, aceasta se eschivează și nu menționează de ce dacă se urmărea stingerea de comun acord a datoriilor acumulate atât de pârâtă cât și de reclamantă, a fost perfectat contract de vânzare-cumpărare pe numele pârâtei, cu ulterioara gajare, în condițiile în care și reclamanta putea să îl

gajeze în același mod, fără a-l înstrăina și a achita serviciile notariale și taxele respective, sau de ce pârâta a achitat doar creditele sale dar nu și ale reclamantei dacă așa fusese înțelegerea lor, sau de ce în înregistrarea audio realizată, aceasta declară că banii care i-au mai rămas după achitarea creditelor i-a transmis lui Anatol, Lilia și Ruslan, iar în declarațiile date la urmărirea penală aceasta susține că i-a dat cu împrumut unei prietene ce se află peste hotarele RM.

Astfel, între reclamantă și pârâtă a fost încheiat prin înșelăciune, un act juridic fără cauză, iar potrivit art. 207 alin. (1) CC "Actul juridic civil încheiat fără cauză (...) nu poartă nici un efect", iar ținând cont de aceasta, precum și se prevederile art. 216 alin. (1) CC care stabilește - "Actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută art. 217 alin. (1) CC "Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual.

Reclamanta a susținut că, în calitate de vânzător, la data încheierii contractului nu a urmărit și nu a avut reprezentarea mentală a vânzării bunului imobil sau încasării de la pârâtă a vreunui preț pentru acesta, după cum pârâta, în calitate de cumpărător, nu a urmărit dobândirea dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat și nu a achitat pentru acesta, după cum rezultă și din declarațiile date în cauza penală intentată pe numele său și din declarațiile din înregistrarea audio anexată la cerere.

În lipsa cauzei care ar fi stat la baza încheierii contractului de vânzare-cumpărare, precum și a declarațiilor pârâtei bunul imobil a fost înregistrat pe numele pârâtei, fără a menționa faptul că acest bun a fost cumpărat de la reclamantă sau că pentru acest bun a achitat bani reclamantei, rezultă lipsa intenției de vânzare a bunului imobil către pârâtă, respectiv urmează a fi constatată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare.

Prin cererea de chemare în judecată concretizată finală reclamanta a invocat că, temeinicia acțiunii formulate se confirmă prin circumstanțele invocate, reclamanta niciodată nu a transmis acest bun imobil către Savin Nadejda, aceasta nu a primit acest bun, nu a locuit în acesta și nu l-a administrat ca un adevărat proprietar.

De asemenea, consideră că a fost probat că bunul imobil dat a fost înstrăinat fictiv, sau Savina Nadejda nu a probat în instanța de judecată că aceasta a avut suma de bani necesară achiziționării bunului imobil dat, sau aceasta ca și reclamanta avea multe datorii la organizațiile de microfinanțare.

Totodată, prețul stabilit în contract nu corespunde valorii bunului imobil dat, fiind cu mult mai mic decât prețul de piață al acestui bun imobil, circumstanță care se probează prin actele anexate la cerere, și anume certificatul privind prețul de piață a bunului imobil eliberat de către S.R.L. „Class Imobil”, care indică că în perioada de referință anul 2018, prețul acestui bun imobil era de 28 380 euro, și nicidecum nu suma stabilită pentru impozitare.

Pârâta nu s-a folosit de acest bun nici o zi, aceasta nu este și nici nu a fost proprietar al acestui bun, nu deține viză de domiciliu pe adresa dată, astfel aceasta nu a avut intenția de a folosi bunul dat ca un proprietar, cu toate drepturile care rezultă din dreptul de proprietate.

Mai mult, pârâta nu a achitat serviciile comunale, nu a folosit acest imobil, iar reclamanta cum a locuit în acesta continuă să locuiască până în prezent, ce se confirmă prin actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt întocmit de executorul judecătoresc.

Reclamanta a solicitat constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 6045 din 13 iunie 2016 încheiat între Marianco Elena în calitate de vânzător și Savina Nadejda în calitate de cumpărător, autentificat de către notarul public Andrei Bloșenco în privința bunului imobil amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia, 3/1, ap. 29, cu aplicarea efectelor acesteia.

constatarea nulității contractului de ipotecă nr. 4167 din data de 29 iunie 2016, încheiat între OM "Credit Nobil" S.R.L. în calitate de creditor ipotecar și Nadejda Savina în calitate de debitor ipotecar în privința bunului imobil amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia, XXX, ap. XXX, autentificat de către notarul public Ludmila Stepanov, cu aplicarea efectelor acesteia.

încasarea din contul pârâtei Savina Nadejda în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei.

La 04 martie 2021, prin încheiere protocolară a fost dispusă schimbarea calității procesuale din intervenient accesoriu în copârât a OM „Credit Nobil” SRL, cu atragerea în calitate de copârât.

Prin hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 21 septembrie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de Marianco Elena, s-a admis parțial.

S-a constatat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 29 situat în mun. Chișinău, sect. Botanica, bd. Dacia nr XX, bl. XXX, suprafața de 43,70 m.p., număr cadastral XXX încheiat la 13 iunie 2016 între Marianco Elena și Savina Nadejda, autentificat de notarul public Bloșenco Andrei și înregistrat sub nr. 6045 la 13.06.2016, pe motiv că este fictiv, cu radierea pârâtei Savina Nadejda din calitatea sa de proprietar al imobilului nominalizat și reincluderea reclamantei Marianco Elena în calitate de proprietar al imobilului respectiv.

Odată cu reînregistrarea reclamantei Marianco Elena în calitate de proprietar al imobilului: apartamentul nr. XXX situat în mun. Chișinău, sect. Botanica, bd. Dacia nr. XX, bl. XXX, suprafața de 43,70 m.p., număr cadastral XXX – se va anula sechestrul aplicat prin încheierea judecătorului Dimitriu Serghei din 12 septembrie 2018, emisă în prezenta cauză.

S-a încasat din contul pârâtei Savina Nadejda în beneficiul reclamantei Marianco Elena taxa de stat în sumă de 8 676, 51 lei (opt mii șase sute șaptezeci și șase lei, 51 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată, s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că la data încheierii contractului, reclamanta nu a vândut bunul imobil sau încasării de la pârâtă a vreunui preț pentru acesta, iar pârâta în calitate de cumpărător, nu a urmărit dobândirea dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat și nu a achitat pentru acesta, după cum rezultă și din declarațiile date în cauza penală și din declarațiile din înregistrarea audio reproduse în ședință.

Astfel, se confirmă că bunul imobil dat a fost înstrăinat fictiv, or Savina Nadejda nu a probat în instanța de judecată că aceasta a avut suma de bani necesară achiziționării bunului imobil dat, iar aceasta ca și reclamanta, avea datorii, totodată prețul stabilit în contract nu corespunde valorii bunului imobil dat, fiind cu mult mai mic deci prețul de piață al acestui bun imobil, circumstanță care se probează prin actele anexate la cerere, și anume certificatul privind prețul de piață a bunului imobil

eliberat de către S.R.L. "Class Imobil", care indică că în perioada de referință anul 2018, prețul acestui bun imobil era de 28 380 euro, și nicidecum nu suma stabilită pentru impozitare.

Instanța a constatat că Savina Nadejda nu s-a folosit de acest bun, nu deține viză de domiciliu pe adresa, astfel aceasta nu a avut intenția de a folosi bunul dat ca un proprietar, pârâta nu a achitat serviciile comunale, nu a folosit imobilul, iar reclamanta cum a locuit în acesta continuă să locuiască până în prezent, ce se confirmă prin actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt întocmit de executorul judecătoresc.

Respectiv, în temeiul art. 195, 217, 219, 221 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) instanța a reținut că contractul de vânzare-cumpărare, a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Cu referire la pretenția privind constatarea nulității contractului de ipotecă instanța de fond a conchis că bunul a fost dobândit în gaj de SRL "Credit Nobil" în baza unui act juridic fictiv, trecând condiționat la un terț de bună-credință.

SRL "Credit Nobil" este dobânditor de bună credință în parte ce ține de obținerea gajului, ca act de dispoziție, act care este valabil și nu poate fi anulat. Însăși reclamanta a explicat că în mod conștient și fictiv a transmis bunul în proprietatea pârâtei, astfel prima asumându-și inclusiv riscul gajării bunului de către pârâtă.

Astfel, la caz nu sunt aplicabile efectele art. 219 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) în partea ce ține de nulitatea contractului de ipotecă ca act subsecvent, contrar alegațiilor părții reclamante, art. 221 alin. 3 fiind o excepție de la art. 219 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), care are caracter general în privința efectelor nulității.

Nefiind de acord, la 24 septembrie 2021, SRL „Credit Nobil”, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 septembrie 2021, solicitând casarea hotărârii, și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 04 octombrie 2021, Marianco Elena a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 septembrie 2021, solicitând casarea parțială a hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, s-a respins apelul declarat de OM „Credit Nobil” SRL și Marianco Elena și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 septembrie 2021.

La 08 august 2022, Marianco Elena a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței în partea respingerii acțiunii și emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Instanța de apel a raportat circumstanțele cauzei la prevederile art. 219 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Respingerea apelului pe motiv că SRL „Credit Nobil” este dobânditor de bună-credință, nu este o concluzie corectă, or efectul nulității actului juridic față de terți, atrage și anularea actului juridic următor, datorită legăturii lor reciproce.

Cerinței privind constatarea nulității contractului de ipotecă sunt aplicabile prevederile art. 216, 217 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Recurenta a invocat că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au ținut

cont de prevederile legale aplicabile speței și anume dispoziția art. 216, 219 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Prin respingerea cerinței privind nulitatea contractului de ipotecă se afectează dreptul de proprietate apărat de art. 46, 127 din Constituția Republicii Moldova, Codul civil. și de art. 1, Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

La examinarea cauzei în fond instanțele investite cu judecarea fondului nu au dat o apreciere corespunzătoare normele de drept menționate și ca urmare, în mod eronat au respins pretenția privind constatarea nulității contractului de ipotecă.

Recurenta a invocat că situația de fapt și probele prezentate au fost interpretate eronat de către instanțele investite cu judecarea fondului, iar decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă care reglementează că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 mai 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 66 Vol. II. instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 21 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice.

Cererea de recurs a fost declarată la 08 august 2022, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 30 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat recursul intimaților, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d.77 Vol. II).

Până la data examinării recursului, intimații nu au manifestat opțiunea de a depune referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de

recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Marianco Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Marianco Elena.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh